

Sygn. akt VIII C 223/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2023 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Tomasz Kalsztein

Protokolant staż. Aleksandra Łuczak

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2023 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko S. Ł.

o zapłatę

zasądza od pozwanego S. Ł. na rzecz powoda Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 247,65 zł (dwieście czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 4 października 2022 roku do dnia zapłaty;

zasądza od pozwanego S. Ł. na rzecz powoda Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 137 zł (sto trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 223/23

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 9 lutego 2023 roku powód Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W., reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, domagał się zasądzenia od pozwanego S. Ł. kwoty 247,65 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 4 października 2022 roku do dnia zapłaty. Dodatkowo powód domagał się zasądzenia zwrotu kosztów procesu według norm prawem przepisanych.

Wskazał, że pozwany nabył pojazd marki D. (...) o nr rej. (...) objęty zawartą z powodem obowiązkową umową ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, potwierdzoną polisą nr (...), zawartą na okres od 19 maja 2021 roku do 18 maja 2022 roku. Pozwany po nabyciu pojazdu nie wypowiedział przedmiotowej umowy wobec czego przejął prawa i obowiązki wynikające z umowy, ponosząc odpowiedzialność wobec zakładu ubezpieczeń za zapłatę składki ubezpieczeniowej.

(pozew k. 4-5v.)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Podniósł, że bezpośrednio po nabyciu pojazdu ubezpieczył go w innym towarzystwie ubezpieczeń na okres od dnia 4 czerwca 2021 roku do dnia 3 czerwca 2022 roku, zaś polisę zawartą przez poprzedniego właściciela z powodem rozwiązał u brokera, u którego polisa została zawarta. Pozwany wskazał, że po pewnym czasie otrzymywał wiadomości telefoniczne i SMS w sprawie uregulowania płatności za korzystanie z polisy wykupionej przez poprzedniego właściciela. Powód wobec tego, że

zagubił potwierdzenie rozwiązania umowy, w dniu 8 kwietnia 202 roku zapłacił powodowi z tytułu składki kwotę 115 zł. Jednocześnie, podczas rozmowy z telefonicznej z pracownikiem powoda, oznajmił że chce rozwiązać umowę, gdyż ubezpieczenia nakładają się i pozwany ponosi dodatkowe koszty. Pozwany, z uwagi na ponowne wezwania do zapłaty zaległej składki, w dniu 14 czerwca 2022 roku złożył reklamację, która do chwili obecnej nie została rozpatrzona.

(odpowiedź na pozew k. 33-34)

W piśmie z dnia 8 sierpnia 2023 roku pełnomocnik powoda podniósł, że pozwany w żaden sposób nie wykazał, że wypowiedział umowę w formie pisemnej, wobec czego umowa obowiązywała do końca okresu, na jaki została zawarta. Nadto podkreślił, że nawet w przypadku, gdy przedmiotowy pojazd posiadał dwie polisy ubezpieczeniowe, tj. zawartą przez poprzedniego posiadacza pojazdu i zawartą przez pozwanego w innym towarzystwie ubezpieczeń po zakupie pojazdu, to i tak na pozwanym spoczywał obowiązek uiszczenia należnej składki ubezpieczeniowej dotychczasowemu zakładowi ubezpieczeń, niezależnie od konieczności zapłacenia aktualnej składki, bowiem można posiadać dowolną ilość umów ubezpieczenia tego samego przedmiotu ubezpieczenia, przy czym nie wpływają one na swoją ważność.

(pismo k. 42-43)

Do zakończenia postępowania w niniejszej sprawie stanowiska stron nie uległy zmianie.

(protokół rozprawy z dnia 7 września 2023 roku k.45)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 maja 2021 roku S. J. zawarł z powodem umowę ubezpieczenia OC pojazdu mechanicznego D. (...) o nr rej. (...) potwierdzonej polisą nr (...). Ochrona ubezpieczeniowa miała trwać od dnia 19 maja 2021 roku do dnia 18 maja 2022 roku. Należna składka w wysokości 1.709 zł, miała być płatna w 4 ratach: I rata płatna do dnia 20 maja 2021 roku w wysokości 431 zł, II rata płatna do 19 sierpnia 2021 roku w wysokości 426 zł, III rata płatna do dnia 19 listopada 2021 roku w wysokości 426 zł i IV rata płatna do dnia 19 lutego 2022 w wysokości 426 zł.

(polisa k. 14v., wniosek do polisy k. 15-15v.)

W dniu 21 maja 2021 roku S. Ł. nabył przedmiotowy pojazd.

(umowa sprzedaży k. 16)

Pozwany po nabyciu pojazdu zawarł z (...) S.A. w W. umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC pojazdu mechanicznego- D. (...) o nr rej. (...), na okres od dnia 4 czerwca 2021 roku do dnia 3 czerwca 2022 roku.

(potwierdzenie zawarcia umowy ubezpieczenia k. 35)

Pismem z dnia 17 maja 2022 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 119,72 zł do dnia 31 maja 2022 roku z tytułu składki umowy ubezpieczenia wynikającej z polisy nr (...). Powyższa kwota obejmowała 115 zł tytułem kapitału i 4,72 zł tytułem odsetek.

(wezwanie k. 16v.-17)

Pismem z dnia 2 sierpnia 2022 roku powód wystosował do pozwanego ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty kwoty 242,77 zł do dnia 16 sierpnia 2022 roku z tytułu składki umowy ubezpieczenia wynikającej z polisy nr (...). Powyższa kwota obejmowała składkę płatną do dnia 19 listopada 2021 roku- 115 zł tytułem kapitału i 7,50 zł tytułem odsetek oraz składkę płatną do dnia 19 lutego 2022 roku- 115 zł tytułem kapitału i 5,34 zł tytułem odsetek.

(wezwanie k. 17v.-18)

Powyższy stan faktyczny nie był sporny i niemalże w całości został ustalony w oparciu o niekwestionowane dowody z dokumentów, istotnym dowodem w przedmiotowej sprawie była umowa sprzedaży i polisa.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowiła zawarta pomiędzy stronami umowa OC oraz przepis art. 805 § 1 i 2 pkt 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Strona powodowa w toku niniejszego postępowania domagała się zapłaty na jej rzecz kwoty 247,65 zł, wskazując, że na żadaną kwotę składają się 2 składki z polisy OC: w kwocie 115 zł z tytułu raty płatnej do dnia 19 listopada 2021 roku powiększonej o kwotę 9,91 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od dnia 21 listopada 2021 roku do dnia 3 października 2022 roku oraz w kwocie 115 zł z tytułu raty płatnej do dnia 19 lutego 2022 roku powiększonej o kwotę 7,74 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od dnia 21 lutego 2022 roku do dnia 3 października 2022 roku.

Zgodnie z art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 2060 z późn. zm., dalej ustawa o obowiązkowych ubezpieczeniach (...)) w brzmieniu z daty zawarcia przedmiotowej umowy, w razie przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu mechanicznego, którego posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, na posiadacza pojazdu, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, przechodzą prawa i obowiązki poprzedniego posiadacza wynikające z tej umowy. Umowa ubezpieczenia OC ulega rozwiązaniu z upływem okresu, na który została zawarta, chyba że posiadacz, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, wypowie ją na piśmie. W przypadku wypowiedzenia umowy ubezpieczenia OC, ulega ona rozwiązaniu z dniem jej wypowiedzenia. Przepisów art. 28 nie stosuje się.

W niniejszej sprawie osiłą sporu była kwestia skutecznego wypowiedzenia przez pozwanego umowy zawartej przez poprzedniego właściciela pojazdu z powodem. Pozwany, podnosząc, iż dokonał skutecznego wypowiedzenia przedmiotowej umowy, winien był zgłosić dowody na poparcie swych twierdzeń, czego jednak nie uczynił, wskazując w odpowiedzi na pozew, że zgubił potwierdzenie.

Zgodnie z art. 3 k.p.c. strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Przepis powyższy statuuje zasadę kontrydiktoryjności. Reguła ta wyraża się w tym, że postępowanie cywilne jest sporem toczącym się między równouprawnionymi podmiotami. W ramach tego sporu strony obowiązane są przedstawiać twierdzenia, składać wyjaśnienia oraz zgłaszać wnioski dowodowe. Zgodnie z zasadami procesu cywilnego ciężar gromadzenia materiału procesowego spoczywa na stronach (art. 232 k.p.c., art. 3 k.p.c., art. 6 k.c.). Jego istota sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia. Strona, która nie udowodni przytoczonych twierdzeń, utraci korzyści, jakie uzyskałaby aktywnym działaniem. Samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą.

W niniejszej sprawie pozwany nie dołączył do pozwu żadnego dokumentu, z którego wynikałby fakt skutecznego rozwiązania umowy ubezpieczenia. Tym samym pozwany uniemożliwił weryfikację swoich twierdzeń w tym zakresie.

W braku jakichkolwiek dowodów samo twierdzenie pozwanego wyrażone w odpowiedzi na pozew nie może stanowić wystarczającej podstawy potwierdzenia rozwiązania umowy.

Pozwany podnosił także, że podczas rozmowy telefonicznej z pracownikiem powoda oznajmił, iż chce przedmiotową umowę rozwiązać, jednakże nawet uznając, że pozwany rzeczywiście zakomunikował pracownikowi powoda chęć rozwiązania umowy, to oświadczenie takie nie mogło odnieść oczekiwanego przez pozwanego skutku, bowiem zgodnie z powołanym przepisem, oświadczenie o rozwiązaniu umowy winno być złożone w formie pisemnej.

Mając na uwadze, że na gruncie niniejszego postępowania powód wygrał proces w całości o kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. – w myśl zasady odpowiedzialności stron za wynik procesu.

Zgodnie z treścią art. 98 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Powód wygrał proces w całości, a zatem powodowi należy się od pozwanego zwrot niezbędnych kosztów poniesionych w celu dochodzenia jego praw (art. 98 § 3 k.p.c.).

Na koszty te złożyły się opłata od pozwu w wysokości 30 zł, koszty zastępstwa radcy prawnego w wysokości 90 zł oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Opłata za czynności radcy prawnego została ustalona w oparciu o § 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.). Łączne koszty procesu należne stronie powodowej wyniosły zatem 137 zł.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji.